

Aleksander Zawadzki

(ps. „Kazik”, „Wacek”)

Aleksander Zawadzki "Kazik", Wacek"

Członek Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej, Komunistycznej Partii Polski, generał „Ludowego” Wojska Polskiego, prominentny działacz PRL - przewodniczący Rady Państwa PRL.

Po pierwszej wojnie rozpoczął pracę w Zagłębiu Dąbrowskim, gdzie zetknął się z KZMP. Kilka lat później wstąpił do KPP. W 1924 roku został skierowany do szkoły partyjnej w Moskwie. Po powrocie działał aktywnie w strukturach KPP. Oskarżony o współudział w zabójstwie policyjnego agenta działającego w partii trafił do więzienia, z którego wychodził w 1932 roku i ponownie wyjechał do Moskwy, gdzie uczył się w szkole partyjnej pod Moskwą. Do kraju powrócił w maju 1934 roku, i zajmował się działalnością wywiadową w Wojsku Polskim oraz prowadził przygotowania do prowadzenia akcji dywersyjnych na tyłach Wojska Polskiego na wypadek wojny polsko-sowieckiej. Wydział ten był faktycznie ekspozyturą sowieckiego wywiadu, rozpracowywał strukturę polskiej armii.

We wrześniu 1939 roku, znajduje się na terenach zajętych przez Armię Czerwoną. W 1943 roku zgłosił się do dywizji Berlinga. Dzięki osobistemu poparciu Wierzejskiego w ciągu ośmiu miesięcy awansuje od sieranta do generała. Od 1944 był członkiem PPR, przewodniczącym Centralnego Biura Komunistów Polskich w ZSRR (10 stycznia 1944 - sierpnia 1944) oraz członkiem Prezydium Zarządu Głównego Związku Patriotów Polskich. Od sierpnia 1944 był członkiem Biura Politycznego Komitetu Centralnego PPR. W dużej mierze odpowiada za „utrwalanie władzy ludowej”. W kolejnych latach stalinizmu był w dalszym ciągu członkiem najwyższych władz partyjnych i państwowych. W 1948 r. powrócił do Warszawy. W latach 1948-1954 był członkiem Biura Organizacyjnego Komitetu Centralnego PZPR, członkiem KC PZPR oraz członkiem Biura Politycznego i sekretarzem KC PZPR. Od 1949 r. był jednocześnie wicepremierem, później przewodniczącym Centralnej Rady Związków Zawodowych, a w latach 1950-1952 ponownie wicepremierem komunistycznego rządu. Jako członek najwyższych władz partii był współodpowiedzialny za zbrodnicze metody sprawowania władzy w tym okresie. Funkcje partyjne i państwowe pełnił z przydzieloną mu funkcją posła w Krajowej Radzie Narodowej. Ponownie przydzielono mu mandat poselski w sfałszowanych wyborach do Sejmu Ustawodawczego w 1947 r. i w „wyborach” do Sejmu PRL w 1952 r.